

[Hans Pinstrup.]

trænger til her i Landet, er forstandigt Samvirke Erhvervene og Befolkningsgrupperne imellem. Vi befinder os samhandelsmæssigt i en vanskelig Situation, hvor vor Valutagæld øges. Disse og mange andre Vanskeligheder, som Tiden byder paa, kan gennem forstandigt Samvirke overvindes. Vi maa ogsaa se i Øjnene, at det bliver nødvendigt, at Produktionsomkostningerne i Danmark afpasses efter Afsætningsvilkårene for vore Eksportvarer. Jo før der tages fat paa denne Opgave, des bedre kommer vi gennem Vanskelighederne.

Som en Overgangsordning, men ogsaa kun som en Overgangsordning, er de stillede Forslag rigtige, paakrævede og nødvendige, og jeg skal anbefale dem til hurtig Behandling og Gennemførelse.

Christmas Møller: Det vil være rimeligt og naturligt for Det konservative Folkepartis Ordfører straks at sige, at naar den højtærede Landbrugsminister i sin Fremsettelsestale udtalte — jeg beder om Tilladelse til nogle Citater nu og senere —:

„Om Forslagene til Smør- og Flæskeordning kan det generelt siges, at Formaålet er gennem Ydelsen af Statstilskud i fornødent Omfang at sikre Smør- og Flæskeproduktionens Rentabilitet og dermed Produktionens Opretholdelse“,

saa er vi fuldkommen enige heri og vil paa dette Grundlag medvirke ved Behandlingen af disse Forslag. Jeg ønsker ogsaa til Indledning at sige om den Samlingsregeringsklæring, som blev afgivet i September Maa- ned 1945, og hvori det ordret hedder:

„Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger der for at modvirke en for hele Samfundet uheldig erhvervsøkonomisk Udvikling maatte være Grund til at iværksætte som Følge af Landbrugets fremtidige Prisforhold, vil af Regeringen og Rigsdagen blive taget op til Afgørelse paa Grundlag af en samlet Vurdering af de nævnte Faktorer og med det Formaål at tilvejebringe saadanne Produktionsvilkaar og Indtjeningsmuligheder for Landbruget, at dette Erhverv bliver stillet lige med Landets øvrige Erhvervsgrupper“, at vi mener nu som dengang, at det Grundlag, som dør blev angivet, er det Grundlag, som Regering og Rigsdag maa bygge paa, og som vi altsaa for vort Vedkommende ogsaa vil have som Retningslinie for det Arbejde, vi vil udføre.

Naar disse tre Lovforslag er til Behandling i det høje Ting, kan man jo for saa vidt sige, at der er to Forhold til Debat og

Drøftelse. Det ene er Englandsaftalen, det andet er de tre Ordninger, de tre Lovforslag, der er en Følge af Englandsaftalen og de andre Aftaler, som Regeringen har sluttet, idet Regeringen har den Opfattelse, at disse Aftaler nødvendiggør Lovforslagene.

Jeg vil gerne have Lov til, inden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om Ordningerne, at sige et Par Ord om Englandsaftalen og de Aftaler, Regeringen i øvrigt har sluttet.

Det er jo fuldkommen klart, at Englandsaftalen er afsluttet paa Regeringens Ansvar. Den højtærede Regering henvendte sig paa et givet Tidspunkt til Rigsdagens Partier under en af de fortrolige Forhandlinger, som naturligt maa føres i denne Tid, og spurgte, om man turde fraaade Regeringen paa et vist nærmere angivet Grundlag at afslutte en saadan Aftale. Vi for vort Vedkommende turde i hvert Fald ikke fraaade Regeringen at afslutte Aftalen, og jeg vil her gerne straks sige, at naar man har givet et saadant Raad, maa dette naturligvis ogsaa have Indflydelse paa den Stilling, man i øvrigt agter at indtage.

Jeg vil ogsaa gerne understrege, hvad den højtærede Udenrigsminister udtalte i Slutningen af sin Tale om den venlige og forstaaende Aand, i hvilken Forhandlingerne var blevet ført fra britisk Side, lige fra Udenrigsministerens første Samtale med den daværende Ernæringsminister, Sir Ben Smith, til Overenskomstens Undertegnelse i Udenrigsministeriet i Torsdags. Jeg tror, det kan være rigtigt at understrege, at Udenrigsministeren har fuldstændig Ret med Hensyn til de Betragtninger, som man har set fremme det ene og det andet Sted i den engelske Presse om, at der her i Danmark skulde herske en daarlig Stemning over for England, at disse Betragtninger i hvert Fald er meget overdrevne, og at der vist ikke er nogen her i Danmark, som glemmer, hvad England udrettede ogsaa for os under den store Krig. Men vi mener til den anden Side — saaledes som det saa træffende er sagt —, at man skal tage Hatten af for Fortiden og Jakken for Fremtiden; der bør saaledes maaske vises en noget større Forstaaelse over for det Produktionsgrundlag og de Produktionsvilkaar, vi har.

Den højtærede Udenrigsminister, der forelagde Englandsaftalen for det høje Ting som en Meddelelse til Efterretning, var, kan man vel have Lov til at sige, saare tilfreds med sin Aftale. Jeg vil ikke udtrykke det paa den Maade, at der mellem Englandsaftalen af 1946 og Englandsaftalen af 1945 er den Forskel, at med Aftalen af 1945